

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, Ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνάρομῃ εἶναι προκληρωτὰ ἰτησις ἢ καθ' ἰταρμηνίαν
εἰς δύο ἰσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν δόξ Μουσῶν ἀριθ. 6.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.—21 Ὀκτωβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι.—Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.—Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις.—Ἡμερολόγιον.—Ἑβδομάς.—Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων.—Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.—Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΑΟΓ: Ἡ ἀραβωνιαστικὴ τοῦ Μεσικίνῃ ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαρβέρη.—Ἡ ἐν Χαλκίδι Βασιλικὴ τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς ὑπὸ Γ. Λαμπάκη.—Τ' ἄσπρα πανιά τοῦ Σκοποῦ (Ζακυνθία παράδοσις) ὑπὸ Γρηγ. Δ. Ξενοπούλου.—Ἡ θφαντικὴ βιομηχανία (τέλος) ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου.—Ἐ συνταγματάρχης, ἀμερικανικὸν διήγημα (συνέχεια).

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μία ἀνακάλυψις, εἰς νεωτερισμὸς καὶ μία ἀναφλεξίς εἰσὶ τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος.

Καὶ ἡ μὲν ἀνακάλυψις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Ἀθ. Γλιθάνην ἐπίτηδες ξεκινήσαντα ἐξ Ὀδησοῦ ὅπως ὑποβάλλῃ τῇ κυβερνήσει «ἀεροκίνητον δι' ἀτμοῦ ἀνευ ἀνθρώπων». Ἀνοπομόνως ἀνακείμενον λεπτομερεῖας περὶ τῆς ἐφευρέσεως, καθ' ὅτι ξηρὰ ὡς ἔχει ἡ φράσις «ἀτμός ἀνευ ἀνθρώπων» λίαν ὑποπτος καὶ αἰνιγματικὴ τυγχάνει. Ὡς λέγεται, ὁ ἐφευρετὴς θὰ ἀποπειραθῇ διὰ τοῦ τοιοῦτου ἀεροκινήτου αὐτοῦ νάνελλθῃ εἰς τὰ ὕψη τοῦ Ἀττικοῦ ὀρίζοντος παρακλιμβάνων καὶ τινὰς συνεργάτας ἐφημερίδων φίλους τῶν ἀνακαλύψεων. Ὁ δὲ νεωτερισμὸς ἀνεκοινώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 423 φύλλου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» διότι ἐν αὐτῷ κατεχωρίσθη τὸ δωδέκαρθρον ἐκείνο καὶ πολυθρόνητον Β. διάταγμα «Περὶ κανονισμοῦ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου», ὅπερ τοσαύτας ὑπέστη τυπογραφικὰς ἀλλοιώσεις γενόμενον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσχάτως καὶ φορολογικὸν σωφρονιστήριον.

Δὲν θὰ συζητήσωμεν κατὰ πόσον ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη θὰ θερμάνῃ τὴν παρ' ἡμῖν φιλολογικὴν νάρκην, κατὰ πόσον θὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ὑπερανθρώπως καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς διαδόσεως ὕγιων γνώσεων περὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἢ κατὰ πόσον θὰ οἰστρηλατήσῃ τοὺς ὀκνηροὺς ἐν μόνον παρατηροῦμεν ὅτι τὸ διάταγμα τοῦτο ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς καταστατικὸν συλλόγου καὶ δι' αὐτὸ ἴσως ἠσθάνθημεν πρὸς αὐτὸ ἀντιπάθειάν τινα ἀδικαιολόγητον ἄλλως. Ἀκούσατε «Τὸ φιλολογικὸν φροντιστήριον συμπλήρωμα

δν κλ. σκοπεῖ τὴν ὄσον οἶόν τε ἀκριβῆ μεθοδικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν γύμνασιν κλ.» Ἔργα τοῦ διευθυντοῦ εἰσὶ α'. β'. γ'. κ.λ. («Ὅρα καὶ καταστατικὸν τοῦ τυχόντος συλλόγου»).

Ἐν τούτοις ἀνακείμενον τοὺς καρποὺς τοῦ νεαροῦ διατάγματος, οἵτινες εὐχόμεθα νὰ μᾶς διαψεύσωσι.

—Τίς ἀγνοεῖ τὴν κατὰ τὰ ΒΑ τῆς πόλεως συμβῆσαν ἀναφλεξίν ἱκανῆς ποσότητος πυρίτιδος, τὴν διαρρήξασαν τοίχους, τὴν θραύσασαν ὕελους, τὴν πληγώσασαν καὶ ἀφυπνίσασαν δλόκληρον συνοικίαν, τὴν τρομάξασαν τὴν πόλιν σύμπασαν; Εὐτυχῶς ἡ ἀναφλεξίς συνέβη πρὸ τῆς ἐνάρεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, διότι ἂν συνέβαινε μετὰ ταῦτα καὶ ἐν ὥρᾳ μάλιστα συνεδριάσεως, βεβαίως θὰ εἴχομεν δευτέραν ἐπανάληψιν τοῦ κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν κωμικοτραγικοῦ ἐπεισοδίου «βάρδα μίνα» καὶ θὰ ἠναγκαζόμεθα καὶ αὖθις ἐκόντες ἄκοντες νὰ θαυμάσωμεν τὴν ἰσχύν τῶν ἑλληνικῶν κεφαλῶν θραυσοῦσῶν θύρας τε καὶ ὕελους.

Ἄλλ' ὁ κίνδυνος παρήλαθε, ἐντὸς ὀλίγου δὲ—ἂν ἐπιτρέψωσιν οἱ ἐπισκευάζοντες τὸ βουλευτήριον ἀξιότιμοι κκ. κτίσται—ἀνοίγονται αἱ πύλαι τοῦ κοινοβουλίου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐκ τῆς ψήφου τῶν ὁποίων θὰ μάθωμεν ἐπὶ τέλους—ὡς ἐπιτάσσει τὸ πολίτευμα—τί φρονεῖ ἡ Ἑλλὰς περὶ τῶν κυβερνώντων ἡμᾶς, διότι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, οὔτε ἐκ τῶν διαδηλώσεων καὶ τῶν διαψεύσεων τῶν, οὔτε ἐκ τῶν φιλιππικῶν καὶ τῶν πανηγυρικῶν, οὔτε ἐκ τῶν ἀντιφατικῶν τηλεγραφημάτων ἠδυνήθημεν νὰ σχηματίσωμεν ἐδραϊκὴν πεποιθήσιν.

Τὸ ὑφ' ὄλων τῶν ἐφημερίδων ἀναγραφέν καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐπαναληφθέν ὅτι ὁ ἐν Ζέδδᾳ ἑλληὴν προξενικός πρᾶκτωρ μὴ δυνηθεὶς νὰ λάβῃ τὰ ἐκτελεστήριά του ἐπανῆλθεν ἀναθεὶς τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν πρᾶκτορα τῶν Περσῶν δὲν εἶναι ἀκριβές, καθότι ὁ ἐν Ζέδδᾳ πρὸ πολλοῦ ἐγκαθιδρυμένος Ἑλληὴν πρᾶκτωρ κ. Σωτήριος Καλλιμάχης ἐρχόμενος ἐνταῦθα δι' ὑψηρεσίαν ἀνέθετο τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὸν Γάλλον προξενον.

Ἄλλὰ διατί ἐν Ζέδδᾳ ἐνῶς ὑπάρχουσι τρεῖς προξενοὶ, τῆς Ἀγγλίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, καὶ τῆς Περσίας καὶ τρία ὑποπροξενεῖα, Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Σουηδίας, ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ μόνον πρᾶκτορα! . . .

Συμβαίνει ὁμῶς καὶ ἄλλο τι χειρότερον, ἐξ οὗ προήλαθε καὶ ἡ σύγχυσις.

Ἐν τῇ παρὰ τὴν Ζέδδαν Χοδείδα, ἐν

ἢ ὑπάρχει Γάλλος καὶ Ἰταλὸς προξενος, Ἑλληὴν δὲν ὑπάρχει οὔτε πρᾶκτωρ, ἂν καὶ τὸ πλοῦσιον ἐμπόριον εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἀποκλειστικῶς ἑλληνικὰς. Ἡ ἐκπροσώπησις δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔχει ἀνατεθῆ ἀνάκαθεν εἰς τὸν Πέρσῃν πρᾶκτορα πλουτίσαντα ἐσχάτως—ἐκ τῶν εὐσυνειδήτων φορολογιῶν, ὡς λέγουσι τὰ κακὰ στόματα—κεκοσμημένον δὲ εἰς ἐπίμετρον καὶ διὰ τοῦ χρυσοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος. Ὁ ἀξιότιμος οὗτος ἀντιπρόσωπός μας ἄλλοτε μικρέμπορος ὢν, ἐπίλει εἰς τὰς ὁδοὺς χαλά . . . ὦ χαλά!!...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

—Ἐν τῇ «Νίβξ» τῆς Πετροπόλεως κατεχωρίσθη ἐσχάτως ἡ εἰκὼν τοῦ δημοφιλούς ἐν Ῥωσίᾳ ποιητοῦ **Βασιλείου Βασιλείου Ἰαπωνίστα**. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1757 ὑπὸ πατρὸς ἠρωϊκῶς πεσόντος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Γεγεροντόρφου, ἀπέθανε δὲ τῷ 1824. Μικρὸς ἐτι ἔμεινεν ὀρφανὸς πατρός, κατὰ δὲ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐνεκολπώθη τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Τῷ 1775 ἐγένετο ἀξιωματικὸς ἀλλ' ἐμφυτον πρὸς τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας αἰσθανόμενος κλίσειν παρήτησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἐν ἔτει 1782. Ἐκτοτε ἔγραψε πολλὰς ὁδὰς (Ἀνακρεοντεῖους καὶ Ὀρατίους) καὶ ἐλεγεία μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτίστην κατέχουσι θέσιν τὰ **ἐλεγεία τῶν ψαρριανῶν μητέρων**. Τὴν φιλολογικὴν του δόξαν ὀφείλει ἰδίως εἰς τὴν κωμῶδιαν «Γιαμπεδά». Ἐποίησε τραγωδίαν «Ἀντιγόνην» ἀπαξ μόνον διδασχθεῖσαν μετέφρασε τὸν Ὀρατίον καὶ τὸν Σγακαρέλον τοῦ Μολιέρου ἔγραψε δὲ καὶ διάφορα σπουδαῖα ἄρθρα εἰς συγχρόνους ἐφημερίδας. Ἐν τούτοις ὁ βιογράφος του ἐπὶ τὸ βουλγαρικώτερον ἐχαρακτήρισε τὸν ἄνδρα ὡς Ῥώσον ἐνῶ εἶναι **Ἑλληὴν** ἐκ τῆς εὐάνδρου Ἡπειροῦ τὸ γένος ἔκλων.

Μήπως πρὸ ἐνός ἔτους τὸ Ῥωσικὸν «Ἐγερτήριο» πενήθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σπουδαιότερου καὶ ἀρχαιότερου τῶν συνεργατῶν του **Θεοδοσίου Παποδόβλου** δὲν ἀπεσιώπησεν ἐπίτηδες τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν του;

—Μετ' οὐ πολὺ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Πετροπόλει διαμείνοντος λογιῶ **Κεφαλλῆνος Δεστούνη** νέον περισπούδαστον βιβλίον «περὶ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα». Λυπηρὸν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ὁ περικελὲς τριακονταετὲς φιλολογικὸν στάδιον διανύων ἤδη ἐν Ῥωσίᾳ, ἐν

Ἐλλάδι εἶναι σχεδὸν ἀγνωστος! Ἐλπίζομεν δτι μετ' οὐ πολὺ θὰ δυνήσῃμεν νὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ κ. Δεστοῦνη καὶ τῶν ἔργων του.

— Ὁ γνωστὸς νέος Ἕλλη γ. μεσαιωνοδίκης κ. Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κεραμεὺς συνεχίζων τὴν ὑπὸ τοῦ ἐριτίμου φιλολογικοῦ συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως δοθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, ἀναδίδει τὰς ἐν Τραπεζοῦντι βιβλιοθήκας τῶν Ἑλληνικῶν μονῶν. Ἐλπίζομεν δτι πολλὰ θὰ προκύψωσι εἰς φῶς διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας τοῦ ἐκκαρμάτου ἐρευνητοῦ.

— Ἐξεδόθη τὸ τρίτον ἤδη ἡ «ἱερά ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου τοῦ θαυματουργοῦ», τοῦ κτίτορος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ περιωνύμου βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν ἣ καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ τεθαυράσται λείψανον. Ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ προσετέθησαν, ἡ ὑποτύπωσις αὐτοῦ, ὁ ἐν πλάτει βίος, δύο ἐργάματα καὶ διήγησις θαύματος αὐτοῦ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενα ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι τοῦ λογιῶ κ. Κερύλλου ἱεροδιακόρου Βατρῆ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς μονῆς.

— Ὡς γνωστὸν πλήρη ἀναγραφὴν τῶν πολυτίμων χειρογράφων τῆς Πατριακῆς ταῦτης μονῆς ἡς βιβλιοθήκῃ ταχύνει ὁ ἐλλόγιμος ἱερομόναχος κ. Ἱεροθεὸς Φλωρίδης, ἀνέλαθεν ὁ μοναδικὸς παλαιογράφος καὶ παλαιογνώστης κ. Ἰωάννης Σακαλλῶν ὁ ἐσχάτως μετακλήθεις ἐκ Πατρῶν ἁγίων μελέτης καὶ ἐπιστημονικῆς κατατάξεως τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ χειρογράφων.

— Ὁ ἱατρός καὶ ὕψηγητὴς κ. Νικ. Π. Παρίσης (ἔξ Ὑδρας) ἀπὸ τῆς ἀξιοκατακρίτου ἀνωνομίας εἰς τὸ ἑλληνοπρεπές, ἀνδρῶν καὶ καλῆς πίστωσης στάδιον μεταφέρων τὴν συζήτησιν, ἐδημοσίωσεν ἀπάντησιν εἰς τὰ περὶ «Φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἐλλάδι» ἀνωνώμως γραφέντα.

— Ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου κ. Γεωργίου Α. Βαλαβάνη φοιτητοῦ τῆς νομικῆς ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν Σωκράτων τοῦ τρυφεροῦ ποιητοῦ καὶ θειοῦ τοῦ Ἀντιόχου Ὁσίου Βαλαβάνη, ὅστις διὰ τῆς «Ἐυτέρπης» τοσάκις εἶχε συγκινήσει τὴν εὐαίσθητον ἐκείνην γενεάν. Οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι τὸ βιβλίον ταῦτο, ὅπερ θέλει τιμασθαι φρ. 2, δύνανται ν' ἀποταθῶσι καὶ εἰς τὴν διεκπεραιώσει τῆς «Ἐβδομάδος».

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ σεβασμίῳ διδασκάλου κ. Γρηγορίου Καλλιγᾶ ἐκδίδονται ὅσον οὕτω ἠθικο-θηρασκευτικὸν βιβλίον ἅρην τῆς μαθητικῆς νεολαίας ὁπερ ὑπὸ τῶν ἐδόντων κρίνεται ἀριστον καὶ καταλλήλοτατον δι' ἐν γράφεται σκοπόν.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπαλλήλου πάτερρα» ἐξεδόθησαν ἐν δευτέρᾳ καλλιτεχνικῇ ἐκδόσει ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Ἀνδρουπόπουλου δύο δράματα ἡ «Μπουμπουλίνα» καὶ τὸ «Ἀράδιον» πλήρη φιλοπατρίας καὶ ἐθνουσιασμοῦ. Τὰ δράματα ταῦτα τιμῶνται φρ. 3.

— Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Καρίκουλα, μανθάνομεν δτι πολυτίμον διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν

καὶ ἀξίον μελέτης τυγχάνει τὸ μίαν ὄραν ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν ἀπέχον διαλελυμένον μουδίριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου ὁσημέραι καταρρέον. Ἄνωθεν τοῦ ἡρσιπομένου ναοῦ κείται ναϊσκιος σκοτεινὸς καὶ παρ' αὐτὸν ὁ τάφος τοῦ ἁγίου Λεοντίου, κλίμαξ δὲ ξυλίνη καὶ μεταίσιος φέρει εἰς αὐτόν· οἱ τοῦχοι τοῦ ἐν λόγῳ χθαμαλοῦ ναϊσκιου γέμουσιν ἀγιογραφῶν πολυτίμων διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

— Ἐξ ἐτέρας ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Μεγαροῖς φιλοπόνου νέου κ. Νικολ. Ξεκούκη φοιτητοῦ τῆς φαρμακευτικῆς πληροφορούμεθα ὅτι ἐντός τῆς πόλεως Μεγαρῶν ὑπάρχουσιν ἱκαναὶ ἐκκλησιαὶ πολλοῦ λόγου καὶ μελέτης ἀξίας· διότι εἰς ὄλας αὐτάς, πλὴν τῶν πολλῶν ἀρχαίων ἀγιογραφῶν, παρατηρεῖ τις ἐκτετερισμένα σύμβολα μεσαιωνικά, καὶ κατεργασμένα μάρμαρα μεγάλου μεγέθους, ἀτίνα φαίνεται νὰ εἶνε ἔργα ἀρχαίας ἐποχῆς, λείψανα ἰσως ἀρχαίων ναῶν. Τοιοῦτοι ναοὶ εἰσὶν ὁ Ἅγιος Ἀγώνιος, ἡ Ὑπαλατή, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος κτλ. οἱ ναοὶ οὗτοι εἶνε ἐκτισμένοι κατὰ σειρᾶν, ἰσάκις σχεδὸν ἀπέχοντες ἀλλήλων, ἐπὶ τοῦ ἐνὸς λόφου τῶν Μεγαρῶν (διότι ἡ πόλις αὕτη ἐκτιστὴ ἐπὶ δύο λόφου, ὡν ὁ μὲν εἰς ὀνομάζεται Καρία, ὁ δὲ ἕτερος Ἀλκάθος) ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ οἱ ναοὶ εὗρηται.

— Ἐν Jakatan τοῦ Μεξικῶ ὁ Δρ. Le Plongeon εὗρεν ἐσχάτως μέγα μανωλεῖον μετ' ἀναγλύφου, στήλων καὶ γεγλυμμένων κεφαλῶν ἑρπετῶν, πάντων διατηρουμένων ἐτι ζωηρὸν χρωματισμὸν· μεταξὺ τῶν εὗρημάτων διακρίνεται ἀγαλματι τοῦ Chac-Molδμοῦστατον τοῖς ἀρχαιοτάτοις Αἰγυπτιακαῖς. Ὁ κ. Plongeon στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἱερογλυφικῶν χαρακτήρων, καὶ τῆς ἀναλόγου πως ἐργασίας πρὸς τὰ ἀρχαιότατα Αἰγυπτιακὰ μνημεῖα, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν ἀκροσφαλεστέρων διδομένων, ἰσχυρίζεται δτι οἱ ἀρχαῖοι τῆς χώρας ἐκείνης κάτοικοι, οἱ Mayas, εἶχον πολλῶν πρὸ τῶν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς χρόνων συγγὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας, ἰδρύσαντες ἐπὶ τῶν ἡπείρων τούτων καὶ πολλὰς ἀποικίας.

ΚΟΝΕΤ Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 14. Κατὰ τὴν δόκιμον ἐκφορὰν ἐλέγετο εὐρημα καὶ σύνθημα, κτλ., οὐχὶ εὐρεμα καὶ σύνθημα, κτλ.
Ἐν τῇ Γραμματικῇ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης τῇ φιλοπονηθείσῃ ὑπὸ τοῦ περιουστατοῦ Βερναρδάκη φέρεται σελ. 165 (§ 470):
«Αἱ καταλήξεις -μος -μῆ (ἡ -μη) καὶ -μα προσκολλῶνται εἰς τὸ θέμα τοῦ ῥήματος, οὕτινος ὅμως ὁ χαρακτήρ πάσχει συνήθως τὰς αὐτὰς καὶ ἐν τῇ ἀ. προσώπῳ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου μεταβολάς. Σημαίνουσι δὲ ἐν γένει αἱ καταλήξεις αὐ-

ται τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀπαρμεφάτου ὡς οὐσιαστικὸν ἀφηρημένον ἢ συγκεκριμένον· ἀλλ' ἰδίως ἡ μὲν -μος σημαίνει ἐνίοτε μᾶλλον τὴν ἐνέργειαν, ἢ δὲ -μα μᾶλλον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς συναποτελεσθὲν πρᾶγμα, ἢ δὲ -μῆ ταλαντεύεται μεταξὺ ἀμοιωτέρων, οἷον: δρά - ω δὲ -δρα - μαὶ δρά - μα' τι - ω τέ - τι - μαὶ τι - μῆ' γράφ - ω γέ - γραμ - μαὶ (ὑπο)γραμ - μός, γραμ - μα γραμ - μῆ. ΣΗΜ. Ἐὰν ὁ χαρακτήρ τοῦ ῥήματος ἐκτείνεται ὅχι ἐν ἅπασιν ἀλλ' ἐν τισὶ μόνον χρόνοις, τὰ παραγώγα προτιμῶσι τὸν βραχὺν χαρακτήρα, εἰς δὲ συνήθως προσθέτουσι: σ».
Ἐπιθετὸν λόγος ἐν τῇ σημειώσει γίνεται περὶ παραγῶγων ὀνομάτων ἐσχηματισμένων ἐκ ῥημάτων διὰ τῆς ἀρσενικῆς καὶ ταλήξεως ὅς καὶ τῆς θηλυκῆς μῆ τῆ καὶ τῆς οὐδετέρας μα, ἐξελέγηται περιφανῶς ὁ καλὸς Βερναρδάκης δοξάζων ὅτι τὰ εἰς μα περατούμενα ῥηματικά, ἐὰν εἶνε παρηγμένα ἐκ ῥημάτων ἐν ἄλλοις μὲν χρόνοις ἐκτεινόντων τὸν χαρακτήρα, ἐν ἄλλοις δὲ φυλαττόντων αὐτὸν βραχύνον, ἔχουσι τὴν παρεσχάτην συνσταλένην, ὡς καὶ τὰ λήγοντα εἰς σες, περὶ ὧν λέγει ὁ Βερναρδάκης ἐν σελ. 167 (§ 476, σημ. β') «Τὰ ἐκ ῥημάτων, ὧν ὁ χαρακτήρ δὲν ἐκτείνεται ἐν ἅπασιν τοῖς χρόνοις, παραγώγα προτιμῶσι τὸν βραχὺν χαρακτήρα, οἷον: εὐρή - σω εὐρέ - θην εὐρη - σαι εὐρε - σις· δέ - ω δῆ - σω δέδε - σαι δέ - σις· αἰνέ - ω αἰνέ - σω ἦνη - σαι αἰνε - σις· βα - ἰνω βή - σομαι (παρα)βέβα - σαι βὰ - σις· θε - τιθη - μι θή - σω ἐτέ - θην τέθει - σαι θέ - σις, κλπ.»

Ψευδοστάτη εἶνε ἡ ὑπόληψις τοῦ Βερναρδάκη, οὐδεὶς δὲ τῶν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διατριβόντων ἀγνοεῖ δτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος οὐδέτερα ῥηματικά κατὰ τὴν δόκιμον ἐκφορὰν μακροῦ συλλαβῆ παραλήγουσιν, οὐχὶ βραχυῖα, οἷον βῆμα καὶ δωριστὶ βᾶμα. Πρὸς καὶ διάβημα καὶ ἐπιθημα. Ἐν τῷ Πλούτῳ τοῦ Ἀριστοφάνους στίχ. 759 φέρεται «ἐκτυπέτο δ' ἐμβὰς γερόντων εὐρύθυμος προβήμασι» (Πρὸς. καὶ Σουλδ. λ. ἐμβάς). Ὁ Βαλιενάριος εἰκάσε δρομήμασι, ὁ δὲ Μεινέκιος κροτήμασι. Ἄλλ' οὐδαμῶς κινήτων τὴν παραδεδομένην γραφὴν ὑγιῶς ἔχουσιν.

σῆμα, ἀνάστημα, ἀπόστημα, διάστημα, ἐνάστημα, ἐξανάστημα, ἐπανάστημα, ἐπίστημα, κατάστημα, παράστημα, σύστημα, ὑπόστημα. Ἐν τῷ Δεξικῷ τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ Τόμ. Β', σελ. 777 κείται «Ποδόστημα, τὸ (στήμα). Τὸ πρὸς τὰ ὅπισθεν κατώτερον μέρος τοῦ πλοίου, ποδόσταμα· τὰ κατώτερον μέρος τῆς πύμνης». Τὸ ὄνομα τοῦτο παρέθετο ὁ Σνεϊδρος ἐν τῷ Δεξικῷ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἀλλ' ἄνευ μαρτυρίας. εὐρημα. Φρόνιχ. σελ. 445 «Ἐβρημα χρῆ λέγειν διὰ τοῦ Η, οὐχ εβρημα». Θωμ. Μάγ. σελ. 112, 15 «Ἐβρημα, οὐχ εβρημα. Εὐριπίδης ἐν Ἐκάβῃ πολλῶν λόγων εβρημαθ', ὥστε μὴ θανεῖν. Φιλόστρατος οἷον ὄπω ἐργακα τῶν ἱμαντοῦ καιρῶν εβρημα». Κακῶς ἐν τοῖς Βεγκήρῳ Ἄνεκ-

δοτοῖς σελ. 58, 5 εἶνε γεγραμμένον «Παλαμηδικὸν τοῦξέρημα: οἷον σοφόν καὶ εὐμήχανον» ἀντὶ τοῦ τοῦξέρημα. Ἐλέχθη δ' ὑπὸ τοῦ Εὐπόλιδος παρ' Ἀθηναίῳ σελ. 17, ε' «Παλαμηδικὸν γε τοῦτο τοῦξέρημα καὶ σοφόν σου». Πρὸς. καὶ ἀνεύρημα καὶ παρεύρημα.

παραίρημα. Ἄναττικιστ. σελ. 112, 12 «Παραίρηματα ἱματίων: Θουκυδίδης τετάρτῳ». Μοῖρ. σελ. 229 «Παραίρηματα τῶν ἱματίων: Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. Πολυδεύκ. Ζ', 64 «παραίρηματα δὲ Θουκυδίδης ἐκ τῶν ἐσθῆτων τὰ πρὸς ταῖς φαις, ἀ παραιρεσθῆαι φησὶν ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην». Σουλδ. «Παραίρησται: ἀραιρήσεται. Θουκυδίδης· διέφθερον σφᾶς αὐτοῦς οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σφάρτους, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραίρηματα ποιοῦντες, τούτεστιν ἀραιρήματα, ἀπήγγοντο» (Ἴδε Πόππον Θουκυδ. Μέρ. Γ', γ', σελ. 161 καὶ Δινδρόφιον Θησ. Στεφ. Τόμ. ζ', σελ. 264. Πρὸς. καὶ Leips. Stud. Τόμ. Δ', σελ. 126). Ἐν ταῖς ἐξ Ἀρθόνων Ὀμιλίαις τοῦ Δοξασταρῆ (Ῥητ. Οὐαλ. Τόμ. Β', σελ. 432, 23) ἀπαντᾷ αὐτὰ καὶ τῆς ἡμῶν γνώμης εἰσι προαιρήματα.

θημα, ἀνάθημα, ἀντίθημα, ἐπίθημα, περιθημα, πρόθημα, σύνθημα. Πρὸς. καὶ ἐπισύνθημα. Μοῖρ. σελ. 29 «Ἀνάθημα Ἀττικῶς, ἀνάθημα Ἑλληνικῶς». Θωμ. Μάγ. σελ. 7, 5 «Ἀνάθημα, οὐκ ἀνάθημα, εἰ καὶ Φιλόστρατος ἀνάθημα τῆς Σμυρναίων ἀγορᾶς λέγει» καὶ σελ. 115, 15 «Ἐπίθημα, οὐκ ἐπίθημα» καὶ σελ. 332, 2 «Σύνθημα, οὐ σύνθημα». Κραμ. Ἄν. Ὀξ. Τόμ. Α, σελ. 165, 29 «Ἐπιθήματα: ὄνομα προσηγορικόν — Οὐκ ἐστὶ δὲ ἐκτασις τοῦ Ε' πάντες γὰρ πεζολόγοι ἐπιθήματα καὶ ἀνάθηματα λέγουσι». Παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει Τόμ. Γ', σελ. 64, 3 Διδ. φέρεται «οἱ τὴν ἑτέραν θυρίδα πλατεῖαν ἔχοντες οἷον ἐπίθημα», παρὰ δὲ τῷ Θεοφράστῳ σελ. 343 Σνεϊδ. κείται «τὸ ἐνθημα οὕτως ἀποξύνει» καὶ «ὅταν σχίσαντες ἐνιθῶσι τὸ ἐνθημα». Ἄλλ' οὕτε ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους λέξις εἶνε καθαρὰ ἀδοκίμων χρήσεων οὐτε ἡ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Θεοφράστου. Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ ἐνθημα ἰννομάζεται καὶ ἐβλημα, καθὰ εἶνε ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκου παραδεδομένον λέγοντος βιβλ. Α', 241 «Πάντα δὲ τὰ ἐμφυτευόμενα ἡμερα τοῖς ἀγρίοις ἐμβλήματα καλεῖται». Ἐν τοῖς Ἡθικοῖς τοῦ Πλουτάρχου λέγεται σελ. 640 β' «πλάτανοι μηλεῶν δεδεγμέναι καὶ συκαὶ μορσῶν ἐμβολάδας». Πρὸς. καὶ Ἀθῆν. σελ. 653 δ' «ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐκ ἐπιβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας καὶ Ἀρτοκρατ. λ. ἐμβέλημενα». Ἐκ τοῦ ὀνόματος σύνθημα ἐσχηματίσθη ἐπιθετον συνθηματιῶς, στέφανοι συνθηματιῶι· ἐτι δὲ συνθηματικός καὶ ῥημα συνθηματίω. Πρὸς. ἀνάθηματικὸς καὶ ἐπιθηματικός - ἐπιθηματοσργία. Λέγεται δὲ καὶ ἀποστηματικός καὶ καταστηματικός καὶ συστηματικός καὶ διαστηματικός· ἐτι δὲ διαστηματίω καὶ βηματίω - βηματιστής - βηματισμός.

ἀνάθημα καὶ ἀνθημα, διάθημα, περίθημα, ὑπόθημα. Πρὸς. καὶ κατάθημα, ὅπερ

ὕποπτον νομίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑρρ. Στεφάνου. Σύνθετον ἐκ μὲν τοῦ διάθημα εἶνε τὸ διαθηματοφόρος, ὅθεν τὸ διαθηματοφόρῳ, ἐκ δὲ τοῦ ὑπόθημα τὸ ὑποθηματογράφος καὶ ὑποθηματοποιός. Ὑπάρχει δὲ καὶ ὑποκοριστικὸν ὑποθημάτιον. Ἐβρέθη καὶ ὄνομα ὑποθηματᾶριος, Ζώσιμος ὑποθηματᾶριος, ἐν ἐπιγραφῇ. Περὶ τοῦ μετὰ τοῦ ε προσηνεγμένου τύπου δεσμα-δέσματα καὶ ἐπίδεσμα θὰ εἰπώμεν τὰ δέοντα ἐτέρωθι, ὡς καὶ περὶ τοῦ κατάχρημα-καταχρήματα.

ἤμα. Ἑτυμ. Μέγ. σελ. 428, 41 «Ἥμα: τὸ ἀκόντισμα. Ἀπὸ τοῦ ἱημι τὸ πέμπω (ὁ μέλλων ἦσω) γίνεται ἤμα καὶ ἐκτάσει ἤμα, ὡς θέμα θήμα ἐπίθημα καὶ ἀνάθημα». Εὐστάθ. σελ. 1335, 2 «Ἥμα δὲ τὸ ἀκόντισμα καὶ ἤμων ὁ ἀκοντιστής, παρὰ τὸ ἱημι ἦσω τὸ πέμπω, ὅθεν καὶ ὁ ἀφρῆτης καὶ ἡ ἀφρητήρα», Σχολ. Ἰλ. Τόμ. Β', σελ. 273, 29 Δινδ. «Τὸ δὲ ἦμονος δασυπέτου παρὰ γὰρ τὸν ἦσω μέλλοντα ἐσχηματίζεται ἡ λέξις — Παρὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἦμα ἐγεγόνει πάλιν δασυπέτου καὶ ἡμασιν ἔπλετο ἀριστος». Πρὸς. καὶ Ἡσύχ. «Ἥμα: ἀκόντισμα» καὶ «Ἥμασι: ἀκοντισμασιν» καὶ «Ἥματα: δασέως μὲν βλήματα, ῥίμματα ἀκοντίων, ψιλῶς δὲ ἡμέρας, ἡμέραι». Ὡς δ' ἐκ τοῦ ἱημι ἐγένετο τὸ ἦμα, οὕτως ἐκ τοῦ καθῆμι τὸ κάθημα. Πολυδεύκ. Ε', 98 «καὶ ὡς Ἀντιφάνης κάθημα ἐκάλου δ' αὐτὸ καὶ καθετήρα». Παρ' Ἡσυκίῳ φέρεται «Κάθημα: ὁ κατὰ στήθους ὄρμος» ὅθεν ὁ Βεγκήρος ἔγραψε καὶ παρὰ τῷ Πολυδεύκῳ κάθημα. Ἄλλ' ὁ τύπος οὗτος τοῦ πονηροῦ κόμητος ὡν οὐδαμῶς ἀφορίζει τῷ στόματι τοῦ Ἀντιφάνους.

θύμα, πρόθυμα. Ἑτυμ. Μέγ. σελ. 458, 5 «Τὸ δὲ θύμα καὶ λύμα ἐκτείνουσιν Ἀττικοί» καὶ σελ. 545, 5 «Τὰ εἰς μα δι-σύλλαβα τῷ γ παραλήγουσα συστέλλει αὐτὸ, οἷον χύμα, πλύμα, λύμα, θύμα. Σημειώται τὸ κύμα· τὸ γὰρ λύμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. Τὸ δὲ θύμα ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτων ἐκτείνόμενον» (Πρὸς. Λοθέκκιον Παραλειπ. σελ. 417 κῆξ. καὶ Λέριον Ἡρωδίων. σελ. 363 κῆξ.). Σαφέστατα ἡ χρῆσις τῶν ποιητῶν διδάσκει δτι μακρὸν εἶνε τὸ γ τοῦ ὀνόματος θύμα. Περὶ τοῦ θύμα καὶ τῶν ἄλλων θὰ διαλάβωμεν ἀκριβῶς ἐτέρωθι. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τοῖς Ἰπποκρατεῖσι φέρεται ὄνομα πληθυντικὸν ἐκθύματα, παρηγμένον παρὰ τὸ ἐκθύω τὸ σημαῖνον ἐξορμῶ. Γαλην. Τόμ. ΙΖ', α', σελ. 354 «Ἐκθύματα λέγει τὰ αὐτομάτως ἐξανθούνηα κατὰ τὸ δέρμα, ὡς καὶ ἐν τοῖς τῶν Ἐπιδημιῶν γράφει ἐκθύματα μεγάλα. Γίνεται δὲ ἐκ τῶν περιττῶν χυμῶν, καὶ ἡ προσηγορία φαίνεται ἐκ τοῦ ἐκθύειν, ὅ ἐστιν ἐξορμᾶν, γηγόνεαι καὶ κατὰ τοῦτο τὸ σημαίνονμενον εἶπεν ἐν τῷ ἔκτῳ τῶν Ἐπιδημιῶν λόγου δ' ἄν καὶ ἐκθύριον κάτω ἐκθύσις, τούτεστιν ἐξόρμησις». Πρὸς. καὶ σελ. 865 «Παρὰ τὸ ἐκθύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐξορμᾶν, τὴν ἐκθύειν εἰρηκεν ἐκτεινομένης τῆς μέσης συλλαβῆς». Τοῦ ἐκθύματα ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ Ἡσύχιος γράφων «Ἐκθύματα: ἐξανθήματα». Κεῖται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ «Ἐκθύματα: ἐξαν-

θήματα», ὅπερ μετετυπώθη ὑπὸ τοῦ Κουστήρου εἰς τὸ ἐκθύματα. Κακῶς ἀνεγινώσκετο ἄλλοτε παρὰ τῷ Ἐρωτιανῷ σελ. 67, 4 Κλείν. «Ἐκθύματα: ἐκθύματα, ὡς φησι Βακχεῖος, καὶ ἐκθύσις αἱ ἐξανθήσεις». Τὴν ἀληθῆ γραφὴν ἐκθύματα καὶ ἐκθύσις ἀποκατέστησεν ὁ Σμιδίτιος ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Ἡσυκίου Τόμ. Β', σελ. 43. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Ἰπποκρατεῖσι χρῆσις καὶ τοῦ ῥήματος ἐκθύω. Πρὸς. Ἐρωτιαν. σελ. 73, 3 «Ἐκθύει: ἐξορμᾶ» καὶ Ἡσύχ. «Ἐκθύει: ἐκθύει» καὶ «Ἐκθύειν: ἐκθύειν». Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς συνθήκῃ λέγεται ἔχυνε τὸ παιδί βλογιά, ἔχυνε ἀστρακιά, κτλ. καὶ χύμα· ἐτι δὲ ἐκχύσμα-ἐκχύσματα, οἷον εἶνε τὸ πρόσσωπτον γεμάτο (ἀπὸ) ἐκχύσματα, κτλ.

πῶμα. Ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ Μονήσου Λέξεως σελ. 29, 22 γράφει «Λέγω δὲ τὸ πρόδομα ἢ πρόπομα, ὅπερ καὶ πρόπομα λέγεται». Πρὸς. Χοιροβ. σελ. 368, 14 «Λέγω δὲ τὸ πρόδομα καὶ τὸ πρόπομα, ὅπερ καὶ πρόπομα λέγεται Ἀττικῶς διὰ τοῦ ἠ μεγάλου». Τὸν τύπον πῶμα θὰ ἐξετάσωμεν ἐν τοῖς ἐπειτα.

Περὶ τοῦ ἀρωμα-ἀρώματα τοῦ παρηγμένου ἐκ τοῦ ῥήματος ἀρώ, ὅπερ φυλάττει βραχύν τὸν χαρακτήρα ἐν ἅπασιν τοῖς χρόνοις, θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα ἐν οἰκιστέρῳ τόμῳ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΟΚΤΑΒΡΙΟΥ 21 Ἰακάρωνος τοῦ μεγάλου καὶ Σωκράτους πρεσβυτέρου.

Ὁ Ἰακάρων ἠνύχρονος Κωνσταντινίου τοῦ Μεγάλου, ἐξεπαιδεύθη λαμπρῶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰτα ἔμωσ τὸν ἀσκητικὸν ζηλώσας βίον ἀπέθανεν ὀγδοηκοντοῦτης τῷ 333.

Ὁ ἱερός Σωκράτης, ἦν πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀγχυρᾷ Ἐκκλησίας, ἀκμάσας περὶ τὸ 222. Εἰδωλοκρατικῆς σελατῆς ἀγομῆνης, ὁ πρεσβύτερος οὗτος πάντα κινδύνον ἀφηρίσας, εἰσηρᾶ ἐν μέσῳ τῶν ἑορταζόντων, ἐλάγη αὐτῶν τὴν πλάνην, κατακαρηνίζεις τὸν βιωμὸν καὶ τὰς ἐπιτοῦθουσίας.

Τούτου ἕνεκα ἀμείως ὁ πιστὸς οὗτος τοῦ κυρίου λειτουργὸς ἀποκαταλείεται, καταταχθεὶς μεταξὺ τῶν μαρτύρων καὶ πρεσβυτέρων τῆς ἀνω ἱεραρχίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 21 Ὀκτωβρίου 1823. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα καταδιώκουσι τὰ Τουρκικὰ πέραν τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἑλλάδος ἱμορικὴ συνθήκη προσεχώρῃς ὑποβάλλεται εἰς τὸ δημοσποδίακὸν γερμανικὸν συμβούλιον. — Ὁ ἐν Τρικαλῶν Γυμνασίῳ κ. Κ. Νεστορίδης εὗρεν ἐν τῇ μονῇ Μεταμορφώσεως ἐν Μεταίροις ἀρχαιότατον ολαβικὸν χειρόγραφον. — Τὸ ἐκτελοῦν τὴν γραμμὴν Ἐπτανήσου ἀπρόβλοιοι τῆς Ἑλλ. ἀποπλ. ἐταιρίας ἤρχισε προσεγγίζον καὶ εἰς ἁγίους Σαράντα τῆς Ἡπείρου. — Γενόμενης γενικῆς συνελεύσεως τῆς ἱππικῆς ἐταιρίας ἐβλήθη ἡ νέα διοικητικὴ ἐπιτροπὴ. — Εἰς τὸν τοσοῦτον τιμήσαντα τὸ δικαστικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Μέρην παρέδρον δικαστὴν κ. Γ. Σκίπριον, οἱ δικηγόροι Σμύρνης ἀπήλυθον ἐνθερον εὐχαριστήριον, διὰ τὸ διμνην διάστημα καὶ ὁ προήδρευσε τοῦ πρῶτου δικαστηρίου. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀδριατικῆς

νίας Ίωάννης μετεκάλεισεν παρ' αὐτῶν ὡς ἱατρὸν τὸν ἐν Αἰγύπτῳ κ. Ίωάννην Τσάμπην. — Ἀπεβίωσεν ὁ διάσημος Γάλλος ποιητικολόγος Φωστὴν Ἑλί. — Εἰς τὰ θραντικὰ ἐργοστάσια Νικολέση καὶ Σταμπούλου ἀνετίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ κατασκευὴ 45,000 ζευγῶν σκαλεῶν καὶ ὑποδυτῶν. — Ὁ Δήμος Ὑδραίων ἐψηφίσατο 1500 δραχ. ὑπὲρ ἀνδρέως ἀνδριάντος εἰς τὸν Μισοῦλν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ Ὑδραῖ· ὁ αὐτὸς δὲ δήμος συνέφερε καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη. — Μέχρι τῆς 6 τ. μ. ἐκ τοῦ λιμένος Αἰγίου ἐξήχθησαν 19 εκατ. λίτραι σταφίδος. — Ἀναφλεγίστις τῆς πρὸς χρῆσιν τῶν λατομείων Στρέφη κυρίτως ἐβλάδθησαν γειτονικαὶ τινες οἰκίαι καὶ τινες διαβάται ἐξ ὧν εἰς ἀπεβίωσιν. — Ζωηροτάτη ἐγένετο ἡ ἐν Κορίνθῳ ἐμπορικὴ πανήγυρις. — Διατρίβει ἀπὸ τινος ἐνταῦθα ὁ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Μονάχῳ ὑφηγητῆς τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ γλώσσης κ. Krumbacher, γνωστός ἐκ διαφόρων ἀξιολόγων μονογραφιῶν. — Ὁ Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος Stewel μέλος τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς σχολῆς περατώσας τὰς ἐν Μεσοποταμίᾳ ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας τοῦ καὶ πλοῦτον ἄφρονον ἀρχαιολογικὸν περισυλλέξας ἀπὸ τῆς ἠδῆ καὶ εἰς Βαβυλώνας. — Νέον μελόδραμα «Μάρκος Μπότσαρης» συνετίθη ὑπὸ τοῦ μουσουργοῦ κ. Βονισόλη καὶ παραστάθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ θεάτρῳ Μαρτίτης. — Οἱ ἐν τῷ ἱσθμῷ Κορίνθου ἐργαζόμενοι ἐργάται ἀνέρχονται εἰς 1500. — Ὁ παρ' ἡμῶν λογογράφος καὶ ποιητὴς καὶ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Κ. Εἰνός καταλέγει μεταξὺ τῶν συνεργατῶν τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Γαλλιστί ὡς γνωστὸν ἐκδομένης Revue Internationale ἐκ τῶν ἀρίστων συγχρόνων περιοδικῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΓ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ματαίως ἤλπισα ὅτι, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην θ' ἀπουσίαζον ἐκ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ Δελτίου καὶ τοῦτο, διότι ματαίως ἐπίσης ἤλπισα ὅτι θ' ἀνήκεν εἰς ἐμὲ ὁ ἀ κληρὸς τοῦ λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες, ἀναγγέλλουσι τὸ ὄνομα τοῦ εὐτυχοῦς ἀνταγωνιστοῦ μου καὶ οὗτος ὄσον ὀλίγον καὶ ἂν ἐνασχοληθεὶ δι' ἐμὲ, θὰ ἐμνηστεύσατο βεβαίως, ὅτι αἱ γραμμαὶ αὗται δὲν ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ χθεσινοῦ εὐνοουμένου τῆς τύχης.

Ἡρώτησα πολλοὺς, τί θὰ ἔπραττον ἂν ἐκέρδιζον αὐτοί, τὸ ποθητὸν λαχεῖον. — Θὰ ὑπανδρευόμην μοὶ ἀπήνητες πρῶτῃ ἡ γερωντοκόρη. — Καὶ ἐγὼ προσέθηκε μειδιῶν ὁ δικηγόρος. — Ἐγὼ θὰ ἐχωρίζομην. . . εἶπεν εἰς ἕγγαμος. — Σεις, ἱατρὲ; — Θὰ ἠγόραζον ἄμαξιν. — Καὶ σεις, κύριε καθηγητά; — Θ' ἀνεχώρουσιν παρευθός. — Θὰ τὸν ἀντικαθίστων εἶπε σοβαρῶς ὁ ὑφηγητῆς. — Ἐγὼ θὰ ἐξετιθέμην βουλευτῆς, ἀπήνητησεν ὁ καπνοπώλης. — Καὶ ἐγὼ, δῆμαρχος, προσέθηκεν ὁ παραγυῖος τοῦ! — Θὰ ἐνεγραφόμην εἰς τὸ πανεπιστήμιον εἶπεν ὁ ἐμπορος. — Θὰ ἐγινόμην ἐμπορὸς; εἶπεν ὁ φοιτητῆς ἡ. . . θὰ μετέβαινον εἰς τὴν Ἑσπερίαν διὰ τὰ σπουδᾶσιν εἰδικῶς τὰ πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ πατρις ἔχει τὴν ἀνάγκην. — Θὰ ἐχάριζα τὰς ἐπι τῆς συντάξεώς μου ἀπήνητησεν ὁ ὑπάλληλος. — Θὰ ἠγόραζα λαυρήνας; εἶπεν ὁ μεσίτης. — Καὶ ἐγὼ μίαν ἔπαυλιν ἐντὸς δάσους; προσέθηκεν ὁ ποιητῆς ἀτειχίζων πρὸς τὸν οὐρανόν. — Θὰ ἐξέδιδον ἐκείνας τὰς μελέτας μου περὶ . . . εἶπεν ὁ λόγιος, ζητῶν νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν τίτλον. — Θὰ . . . παρητούμην; εἶπεν ὁ θεσιθής. — Καὶ σεις, δεσποινίς, δὲν εἶπατε τίποτε! — Εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς τὸ εἶπω; . . . Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ, ἀλήθεια, τί θὰ ἔκαμνον ἂν ἐκέρδιζον; — Πρῶτον καὶ κύριον δὲν θὰ ἔδιδον πλέον ἀπαντήσεις. . . ἄνευ ἐρωτήσεων

Ἐλησρόμνησα νὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ μοὶ εἶπον. — Θὰ ὑμπερωθῶ! Καὶ ὁ συνδυασμὸς τοῦ λαχείου πρὸς τὸν γάμον δὲν εἶνε ποσῶς ἄλογος. Τοῦλάχιστον αἰωνίως ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, τὸ λέγουσι καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνουσι: ὁ γάμος εἶνε λαχεῖον. Ὄστε καὶ τὸ λαχεῖον εἶνε γάμος. Μὴ νομίσητε δὲ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀπλοῦς λόγος. Ἀπαντίας βασιζέται ἐπὶ ἀρχαίας παραδόσεως, ἐγχαίρει κατασκευῆς, καὶ ὅταν σὰς τὴν εἴπωμεν, θὰ μὲς δικαιοῦσθε πληροτάτα.

Ἐν Λακεδαίμονι διήρχε μεγάλη σκοτεινὴ αἴθουσα ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνέκλειον τὰς δεσποινίδας, τὰς ὁποίας ἤθελον νὰ ὑπανδρευόσων ἢ μάλλον, αἱ ὁποιαὶ ἤθελον νὰ ὑπανδρευθῶσιν. Ἀμέσως ἐργαστοποιοῦν τοῦτο εἰς τοὺς νέους ὄψεις ἐστρουτοῦτο συζύγου, οὗτοι δὲ εἰσερχόμενοι καὶ οἶνοι παίζοντες τὴν φοβερωτέραν τυφλομυτιαν, ἐλάμβανον ἐν τῷ σκοτεινῷ ἄνευ ἐκλογῆς καὶ ἄνευ. . . προικὸς τὴν χεῖρα τῆς πρώτης τυχούσης καὶ ἐνυμφεύοντο αὐτήν. Τοῦτο διηγείται ἡμῖν ὁ Ἀθηναῖος, προσθέτων ὅτι, ὁ Λύσανδρος ἐγκαταλιπὼν ἐπεινήν, ἤϊε τοῦ ἔπεσε εἰς τὸ λαχεῖον, κατεδικάσθη εἰς βαρὺ πρόστιμον! Ἰδοὺ μία ἀνεύωτος πηγὴ φορολογίας τὴν ὁποίαν δὲν ἐσκέθησαν οἱ οἰκονομολόγοι μας. Διοργανίσατε ἐν τοιοῦτον λαχεῖον μετὰ . . . προστίμων, καὶ μὰ τὰ μονοπωλιακά θὰ εὐρήθε εὐθὺς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὅλοι οἱ ἄγαμοι θὰ μνησθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Λυσάνδρου!

Ἐστὼ! Ἄς γίνῃ καὶ ὁ γάμος μονοπωλίον ἄλλ' ἄς καταργηθῇ τὸ τοῦ καπνοῦ. Εἶνε φοβερὸν νὰ μὴ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, τί κα πνὺν φουμάρομεν, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς λέγει ὁ Ἀμποῦ, ὄλοι οἱ Ἕλληνας εἰμεθα καπνισταί. Μὴ ἀφαιρέτε ἀπὸ ἕνα δόλοληρον λαὸν τὸ Γνωθῆσαι ὅτι . . . εἶνε ἀληθὲς ὅτι πρὸ 250 ἐτῶν ἐφαυρήθη τὸ μονοπωλίον τοῦ καπνοῦ ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ τότε ἐπωλεῖτο εἰς τὰ φαρμακεία καὶ ὄχι εἰς τὰ πακέτα! Πόσα ὑπέφερον ἐν τούτοις ἄπαντες οἱ ἐν καπνῷ ἀδελφοί μου ἀπὸ τοῦ 1496 καθ' ὃ Πέτρος Πάγι, εἰς τῶν συμπλωτήρων τοῦ Κολόμβου διδασχθεῖς ὑπὸ τῶν ἀγρίων, ἐκάπνισεν πρῶτος καὶ εἰσῆγαγεν εἶτα εἰς τὴν Ἑυρώπην τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ!

Μάτην κατὰ τὸ 1560 ὁ ἐν Παρισίῳις πρεσβυτῆς τῆς Πορτογαλίας κ. Νικῶν ἰθεράπευσε διὰ τοῦ τετρυμένου καπνοῦ τὴν ἀικατερίνην τῶν Μεδίκων, πασχούσαν ἐκ φοβερᾶς κεφαλαλγίας· μάτην ἡ κρατικὰ βασίλισσα εἰσῆγαγε τὴν χρῆσιν τοῦ εἰς τὴν αὐλήν τῆς καὶ μάτην ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας, ὅστις δὲν ἦτο ἀκόμη δημοκράτης, ἐμύθη τὴν αὐτὴν περιτυλίξων ἐντὸς χάρτου καὶ καπνίζων τὴν κόριν τῆς βασιλείσης. Σταυροφορικῶς φοβεραὶ ἐκπύθησαν ἔκτοτε κατὰ τοῦ καπνοῦ. Ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία ἐπέβαλον κατ' αὐτοῦ δεινοῦς φόρους, ὅπως καὶ σήμερον κατ' ἡμῖν. Ἐν Ρωσίᾳ, Τουρκίᾳ καὶ Περσίᾳ ἐσχιζοντο τὰ χεῖλη καὶ ἀπεκόπτετο ἡ εἰς τῶν καπνίζόντων. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπηγχονίζοντο οὗτοι καὶ τὸ χειρότερον . . . δύο Πάπαι ἀφώρισαν τοὺς καταναλωτὰς τοῦ καπνοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ πάλιν ἐμαστιγοῦντο οὗτοι κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξηκολούθουν καπνίζοντες, αἱ μαστιγώσεις καταργήθησαν καὶ ἀντικατέστησεν αὐτὰς ἡ στρατιωτικὴ θητεία!

Ἡ μονοτετής θητεία ἤραγε; . . . Δις μέχρι τοῦδε ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ παρέκαμψα τὸν ἐπικίνδυνον σκόπελον. Περὶ μονοπωλίων δὲν εἶπον οὐδὲν τὸ αὐτὸ πρᾶττω καὶ περὶ θητείας καὶ θέτω τελείαν διότι φοβοῦμαι μὴ ἐκδηλωθῇ τὸ ὑπὲρ ἡ κατὰ φρόνημά μου καὶ προτιμῶ νὰ τὰ παίζω καὶ ἐγὼ ὅπως τῶσοι ἄλλοι. . .

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Μία λέξις ἐκ τεσσάρων συλλαβῶν συγκροτουμένη τεσσαρὰς συγχρόνως λέξεις καὶ αὐτὴ ἀποτελεῖ, ὄνομα ἀνδρὸς; κρωτίου καὶ γνωστοῦ τῆ οἰκουμένη, λίθου πτελαφῆ, σπουδαίου καὶ πολύτιμον πολὺ, κάτοικον ἐν γένει πάσης πόλεως τῆς θηλείου ὡς ἐπίσης καὶ τὸν τόπον τῆς τροφῆς ἐνὸς νηπίου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πόθεν ἡ φράσις «Εἰς τὸ δέον»; Ποίαν ἔνοιαν εἶχον τὰ, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου μονῆς τινος; ἐν τῇ Ἀττικῇ τεσσαρὰ ἔτι (Σ,Σ,Σ,Σ); Τίς καὶ πότε ἀνήλθε πρῶτος δι' ἀεροστάτου;

ΛΥΣΕΙΣ

Αἰνίγματα. Εἰς. (=5, =10, =200) Κόμμα. Παίγνια καὶ λέγγραφων. Θεοδώρος ἡ τέχνη (παρалаίπεται ἡ σειρά τοῦ I τοῦθεῖσα πρὸς περιπλοκήν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἐσκόβοντο πολὺ τὴν ὄρθογραφίαν).

Πόθεν αἱ φράσεις κτλ. Αἴθος ἐνοεῖται ἡ Πνύξ, λέγεται δὲ «Κύριος τοῦ λίθου» ὁ κρατῶν πολιτικὸς καὶ ῥήτωρ τῆς ἐποχῆς.

Τὴν φράσιν «Πάν ὁ μέγας ἐτόνηκεν» λέγεται ὅτι ἤκουσε Θεομὸς ὁ Αἰγύπτιος διαβαίνων μὲ τὸ πλοῖον τοῦ πλησίον τῶν Παζῶν, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ παλαιαὶ θρησκείαι εἶχον ἐκπνεύσει. Λέγεται δ' ἐν γένει ἐπὶ παρακμῆς.

«Pro domo sua» ἐπεγράφετο ἡ περισσότερομὸς τῆς περιουσίας τοῦ δημηγορίας τοῦ Κικέρωνος. Λέγεται δὲ ἐν περιστάσει, καθ' ἃς περὶ ἑαυτοῦ ἀγωνίζεσθαι τις κλ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Σ. Ε. Ἐνταῦθα ἔχετε δικαίον τὸ περὶ τῶν δύο ἐμυγδαλεῶν ἀνείκδοτο, ὅπερ πολλὰς διηγῆσθαι ἀνῆκει εἰς τὴν συλλογὴν μας ἂν ὄχι εἰς τὴν φαντασίαν μας, παραχαράχθεν δὲ, ἀλλοιωθὲν καὶ ἀποσχιθῶν ἐν ὑπὸ τῆς ἀγνώστου μοι λογίκα δεσποινίδος κ. Ἀγλαίας Β. Ἰδημοσεύθη ὡς ἰδικὸν τῆς. . . Ὅχι δὰ καὶ τόσον, προδίδει μόνον ἔλλειψιν παραγωγικότητος καὶ κακὴν εἶν πρὸς ἰδιοποίησιν παντὸς ξένου. — κ. Ζ. Δέλ. Ἐπιθυμοῦμεν πολὺ νὰ σὰς ἴδωμεν. — κ. Χ. Χ. Ἄδὸν Προαστεῖον. Μετὰ τὸν Συναγματάρχην ἑτερον φρασιότατον. — κ. Παυλίνα Θ. Κ. Χειρογράφων ἐλήφθη. — κ. Γ. Π. Α. Ἀρκετὰ καλά γράφατε καὶ ἄλλα, τὸ μέλλον ἐμπρός. — κ. Α. Μ. Κ. Ἐν τῇ περὶ Κέφου διατριβῇ λόγος ἐγένετο περὶ εἰδικῶν ἀρχαιολόγων τὸν κ. Α. Μ. πλειότερον ὁμῶν καὶ γνωρίζομεν καὶ ἐκτιμῶμεν τὸ, ὡς ἔχον, ῥίξασθε, μικρὸν λάθος ἀνεκρινώσαμεν τῷ κ. Π. Α. — κ. Ε. Κ. Ε. παραγγέλια σας ἐξετελέσθη. — κ. Κ. Σ. Κατ. σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Δ. Β. Ἡ εὐγένειά σας μὲ καθυπεχρέωσιν εὐφυσήσαστον. — Δ. Ν. Πειραιᾶ. Σὰς συνηστώμεν τοὺς ἐκδοθέντας καλλιτεχνικωτάτους ἡμεροεδίκτας τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείου ὁ Κοραφῆ; εἶνα 31 εἰδῶν καὶ τιμῶν ἀπὸ λ. 60 μέχρι δρ. 5. — κ. Γρ. Ἰ. Σ. Δευαδά. συνδρομὴ ἐλήφθη οὐχὶ ὀμῶς καὶ διατριβῆ. — κ. Ν. Α. Σπάρτην θὰ συμμορφωθῶμεν τῇ ἐπιστολῇ σας. — κ. Ν. Τ. Ἐβραν συνδρομὴ ἐλήφθη Ἀνακαράδιδος ἐξηντήθη. — κ. Σ. Σ. Κ. Ἀγρίνιον. Ἐλήφθησαν αἱ ἀποδείξ. ἀποστέλλονται. — κ. Δ. Β. Ν. Ἀστακὸν ζητούμενος ἀριθμὸς ἀπεστάλη. — Μυριοποθῆ Γ. Α. ὄσιον Λουκᾶν. Παραγγέλια σου ἐξεπληρώθησαν κατὰ γράμμα ἔρρωσο. — κ. Δ. Μ. Τῆνον Σειρὰ ἀπεστάλη μὰς συγγρηρετε. — κ. Α. Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ καλὸν γράφατε καὶ ἄλλα. — κ. Ρ. Χ. Ἀργυροτόλιον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν σειρά ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Γ. Ρ. Ἀγυιάν. Παραγγέλια σας ἐτελεσθήσεται συνδρομὴ ἐλήφθη — κ. Ἰω. Α. Κ. Χανία. Διατριβὴ σας φρασιότῃ δημοσευθήσεται προσχωρῶς λίαν, ἀφ' ἑξ τῶς ἀνεβλήθη ἔνεκα πληθώρας ὄλων; στείλατε καὶ ἄλλα ἀλλὰ συνηστώμεθα. — κ. Μ. Γ. Β. Μίνια (Alto Egitto). Επιθυμία σας ἐξεπληρώθη. — κ. Ἀδελφ. Π. Κάβρον. Αριθμὸς 16 ἀπεστάλη — κ. Γ. Χ. Τραπεζοῦντα. Σὰς εὐχαριστοῦμεν ὁ κ. Α. Ι. Ἀνεχώρησεν εἰς Σέρρας; ἐπιστολὴ διηυθνήθη ταχυδρομικῶς; οἱ ἀξιότιμοι κ. Α. Ε., Α. Ε. Κ. καὶ Α. Θ. Κ. ὀφείλουσι τοῦλάχιστον νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ φύλλα. — κ. Γ. Ρ. Κουδωνίας. σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πληροφορίας. — κ. Θ. Δ. Σμόρνην. Ἐνεγράφη, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Θ. Γ. Ἀσλ. Τούλῶσαν. Σειρὰ ἀπεστάλη εἰς ἡ δευτέρα τὴν 15 Σεπτεμβρίου. — κ. Γ. Δ. Π. Τρίγλιαν. Θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰ γραφόμενά σας σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Ζ. Φιλιππούπολι. Ἐχετε πληροτάτα δίκαιον. Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας θεματικῶν ἀναρῶμενον ἀνυπομῶνος διατριβὰς; ἀριθμοὶ 26 καὶ 27 ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Μ. Βοαῖλαν. Μετάφρασις ἐλήφθη. Μὴ βιάζεσθε ἀναμένομεν καὶ τὰ ἄλλα. — κ. Κ. Δ. Βόρναν. σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Α. Σ. Βουδαπέστην. Ἐλήφθη, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ε. Λ. Ρ. Ὁδησόν. Ἐλήφθησαν αὐθωρεὶ λαμπρά! — κ. Ν. Κ. Π. Ὁδησόν. ἐπιθυμία σας ἐτελεσθήσεται. Οὐδὲν ἄξιον λόγου.